

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2014/100/EU

ze dne 28. října 2014,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS ⁽¹⁾, a zejména na článek 27 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Konkurenceschopnost evropské námořní dopravy lze zlepšit účinnějším využíváním zdrojů a lepším využíváním elektronických informací.
- (2) V zájmu co největší efektivity a zamezení duplicitnímu úsilí je třeba vycházet ze stávajících vnitrostátních a unijních platforem, technických řešení a normalizace a také využívat přínosů již vynaložených investic.
- (3) Systém Unie pro výměnu informací na moři SafeSeaNet, zřízený podle směrnice 2002/59/ES, kromě zvyšování námořní bezpečnosti, bezpečnosti v přístavech a na moři, ochrany životního prostředí a připravenosti pro případy znečištění moří umožňuje v souladu s právními předpisy Unie výměnu doplňujících informací v zájmu větší efektivity námořní dopravy a přepravy.
- (4) Aby se uspořily náklady, zabránilo vzniku četných řídicích skupin a využilo zkušeností řídicí skupiny na vysoké úrovni, je třeba zásady řízení a úkoly systému upravit tak, aby pokrýval více oblastí spadajících do působnosti uvedené směrnice.
- (5) Podle směrnice 2002/59/ES jsou členské státy a Komise povinny vzájemně spolupracovat na rozvíjení a zdokonalování systému Unie pro výměnu informací na moři, a to na základě zkušeností s provozováním systému, jeho potenciálu a funkcí, tak aby jej vylepšily a zohlednily přitom vývoj informačních a komunikačních technologií.
- (6) Byly získány zkušenosti a došlo k technickému pokroku, zejména ve vývoji interoperabilního systému pro výměnu dat, který dokáže kombinovat informace ze systému SafeSeaNet s informacemi z ostatních monitorovacích a sledovacích systémů Unie (CleanSeaNet, datového centra Evropské unie pro identifikaci a sledování lodí na velké vzdálenosti (datové centrum EU LRIT) a Thetis) i z externích systémů (např. satelitního systému AIS) a tím podporovat integrované námořní služby. Vzniklo několik iniciativ týkajících se satelitního systému AIS, i ze strany členských států, což potvrzuje, že z přístupu k datům SAT-AIS plynou provozní výhody.
- (7) Systémy a aplikace hostované agenturou EMSA jsou schopné poskytnout úřadům členských států a subjektům Unie komplexní informace například o pozici lodí, nebezpečném nákladu, znečištění apod., ale také nabídnout podpůrné služby v oblastech, jako je pobřežní stráž, boj proti pirátství a vedení statistik, a to v souladu s přístupovými právy udělenými podle kontrolního dokumentu rozhraní a funkčnosti (IFCD), který byl zaveden a je spravován na základě článku 22a a přílohy III směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10.

- (8) Řízení systému a jeho technologické zdokonalování se s členskými státy pravidelně projednává v rámci řídicí skupiny na vysoké úrovni pro SafeSeaNet, která byla zřízena rozhodnutím Komise 2009/584/ES ⁽¹⁾. Ve skupině se projednávají také provedená vylepšení, jejichž výsledkem je technická integrace různých systémů a aplikací, které byly vyvinuty. Díky těmto pokrokům a testování prostředí integrovaných námořních informací Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost vznikly synergie, dokonalejší systémové prvky a služby.
- (9) Příloha III směrnice 2002/59/ES by proto měla být upravena tak, aby odrážela technický pokrok, kterého bylo dosaženo na základě zkušeností se systémem SafeSeaNet.
- (10) Příloha III směrnice o VTMISS, která se vztahuje na systém Unie pro výměnu informací na moři a odkazuje na další relevantní právní předpisy Unie, by měla být explicitnější a uvádět akty Unie, na jejichž základě se systém SafeSeaNet v současnosti používá, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ⁽⁵⁾; s ohledem na uvedené právní akty může používání systému SafeSeaNet dále usnadnit výměnu a sdílení informací a mělo by ještě více ulehčit používání systému, integrovaného informačního systému a platformy, a zajistit tak konvergenci a interoperabilitu námořních systémů a aplikací, včetně kosmických technologií.
- (11) Vývoj zohledněný v této směrnici může hrát zásadní roli také při vývoji společného prostředí pro sdílení informací (CISE) v námořní oblasti, procesu založeném na dobrovolné spolupráci v rámci Evropské unie, jehož cílem je posílit a podporovat sdílení důležitých informací mezi orgány vykonávajícími námořní dohled.
- (12) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS),

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha III směrnice 2002/59/ES se nahrazuje zněním přílohy této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. listopadu 2015. Jejich znění neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2009/584/ES ze dne 31. července 2009, kterým se zakládá řídicí skupina na vysoké úrovni pro SafeSeaNet (Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí, včetně trestních sankcí, za protiprávní jednání v oblasti znečišťování (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplovajících z nich a o zrušení směrnice 2002/6/ES (Úř. věst. L 283, 29.10.2010, s. 1).

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 28. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA III

ELEKTRONICKÉ ZPRÁVY A SYSTÉM UNIE PRO VÝMĚNU INFORMACÍ NA MOŘI (SAFESEANET)**1. Obecná koncepce a struktura**

Systém Unie pro výměnu informací na moři SafeSeaNet umožňuje příjem, uchovávání, vyhledávání a výměnu informací souvisejících s námořní bezpečností, bezpečností v přístavech a na moři, mořským životním prostředím a efektivitou námořní dopravy a přepravy.

Systém SafeSeaNet je specializovanou sítí, jež byla vytvořena s cílem usnadňovat výměnu údajů v elektronickém formátu mezi členskými státy a poskytnout Komisi a členským státům příslušné informace v souladu s právními předpisy Unie. Skládá se ze sítě vnitrostátních systémů SafeSeaNet umístěných v jednotlivých členských státech a centrální databáze systému SafeSeaNet, která slouží jako jejich styčný bod.

Síť Unie pro výměnu informací na moři propojuje všechny vnitrostátní systémy SafeSeaNet zřízené podle této směrnice a zahrnuje centrální databázi systému SafeSeaNet.

2. Řízení, provoz, rozvoj a podpora**2.1. Povinnosti****2.1.1. Vnitrostátní systémy SafeSeaNet**

Členské státy vytváří a spravují vnitrostátní systémy SafeSeaNet, čímž umožňují výměnu námořních údajů mezi oprávněnými uživateli, za niž nese odpovědnost příslušný vnitrostátní orgán.

Příslušný vnitrostátní orgán odpovídá za řízení vnitrostátního systému, což zahrnuje koordinaci poskytovatelů a uživatelů údajů na vnitrostátní úrovni a zajištění určení UN LOCODES a dále zřízení a provádění potřebné infrastruktury výpočetní techniky a postupů popsaných v kontrolním dokumentu rozhraní a funkčnosti uvedeném v bodu 2.3.

Vnitrostátní systém SafeSeaNet umožňuje propojení uživatelů oprávněných k tomu příslušným vnitrostátním orgánem a může být zpřístupněn identifikovaným aktérům námořní dopravy (majitelům lodí, agentům, velitelům, námořním dopravcům a ostatním), pokud získali oprávnění od příslušného vnitrostátního orgánu, a to zejména za účelem předávání a přijímání elektronických zpráv podle právních předpisů Unie.

2.1.2. Centrální systém SafeSeaNet

Komise odpovídá za řízení a rozvoj centrálního systému SafeSeaNet na úrovni tvorby politik a za dohled nad ním ve spolupráci s členskými státy, přičemž v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽¹⁾ Evropská agentura pro námořní bezpečnost ve spolupráci s členskými státy a Komisí odpovídá za:

- technické provádění a dokumentaci systému SafeSeaNet,
- vývoj, provoz a integraci elektronických zpráv a dat, jakož i za správu rozhraní s centrálním systémem SafeSeaNet, včetně dat získávaných pomocí satelitního systému AIS, a různými informačními systémy uvedenými v této směrnici a podle bodu 3.

Centrální systém SafeSeaNet funguje jako uzlový bod propojující všechny vnitrostátní systémy SafeSeaNet a zřizuje potřebnou infrastrukturu a postupy informačních technologií popsaných v kontrolním dokumentu rozhraní a funkčnosti uvedeném v bodě 2.3.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

2.2. Zásady řízení

Komise vytvoří řídicí skupinu na vysoké úrovni, která přijme jednací řád. Tato skupina sestává ze zástupců členských států a Komise oprávněných:

- vydávat doporučení ke zlepšení efektivity a bezpečnosti systému SafeSeaNet,
- poskytovat přiměřenou odbornou pomoc v zájmu rozvoje systému,
- pomáhat Komisi při přezkumu výkonnosti systému,
- poskytovat přiměřenou odbornou pomoc v zájmu rozvoje interoperabilní platformy pro výměnu dat spojující informace ze systému SafeSeaNet s informacemi z ostatních informačních systémů uvedených v bodě 3,
- schválit kontrolní dokument rozhraní a funkčnosti uvedený v bodě 2.3 a jeho následné změny,
- vydat pokyny pro sběr a šíření informací pomocí systému SafeSeaNet týkající se příslušných orgánů určených členskými státy k plnění daných funkcí podle této směrnice,
- úzce spolupracovat s ostatními relevantními pracovními fóry, zejména se skupinou pro zjednodušení administrativy a elektronické informační služby v námořní dopravě.

2.3. Kontrolní dokument rozhraní a funkčnosti a technická dokumentace

Komise v úzké spolupráci s členskými státy vytvoří a bude spravovat kontrolní dokument rozhraní a funkčnosti (IFCD).

Dokument IFCD obsahuje podrobný popis požadavků na výkonnost a postupů platných pro vnitrostátní a centrální prvky systému SafeSeaNet, jejichž úkolem je zajistit soulad s příslušnými právními předpisy Unie.

Dokument IFCD rovněž obsahuje pravidla vztahující se na:

- pokyny k přístupovým právům pro řízení kvality dat,
- integraci dat podle bodu 3 a jejich šíření pomocí systému SafeSeaNet,
- provozní postupy Evropské agentury pro námořní bezpečnost a členských států stanovující mechanismy pro kontrolu kvality dat v systému SafeSeaNet,
- specifikace zabezpečení přenosu a výměny dat,
- archivaci informací na vnitrostátní a centrální úrovni.

Dokument IFCD uvádí způsoby uchovávání informací o nebezpečných a znečišťujících věcech a dostupnost těchto informací, a to v souvislosti s linkovou dopravou, již byla v souladu s článkem 15 udělena výjimka.

Technickou dokumentaci související se systémem SafeSeaNet, jako jsou normy pro formát výměny údajů a interoperabilitu s dalšími systémy a aplikacemi, příručky pro uživatele, specifikace zabezpečení systému a referenční databáze sloužící jako podklad pro povinné podávání zpráv, vytváří a spravuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost ve spolupráci s členskými státy.

3. Výměna a sdílení údajů

Systém používá normy daného odvětví a je schopen vzájemné interakce s veřejnými i soukromými systémy používanými k vytváření, poskytování a získávání informací v rámci systému SafeSeaNet.

Komise a členské státy spolupracují na přezkumu proveditelnosti a rozvoje funkčnosti způsobem, který umožní, aby poskytovatelé údajů, včetně velitelů, majitelů, agentů, provozovatelů, přepravců a příslušných orgánů, museli dané informace poskytovat pouze jednou, s přihlédnutím k povinnostem podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ⁽¹⁾ a dalších relevantních právních předpisů Unie. Členské státy zajistí, aby byly poskytnuté informace přístupné k použití ve všech příslušných zprávách, oznámeních, systémech pro sdílení informací a systémech služby pro řízení lodní dopravy a informační služby týkající se lodní dopravy (VTMIS).

Členské státy vytvoří a budou spravovat nezbytná rozhraní pro automatický přenos dat elektronickou cestou do systému SafeSeaNet.

Centrální systém SafeSeaNet slouží k distribuci elektronických zpráv a údajů, k jejichž výměně či sdílení dochází na základě této směrnice a dalších relevantních právních předpisů Unie, mimo jiné:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu ⁽²⁾, konkrétně čl. 12 odst. 3 uvedené směrnice,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí, včetně trestních sankcí, za protiprávní jednání v oblasti znečišťování ⁽³⁾, konkrétně článku 10 uvedené směrnice,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci ⁽⁴⁾, konkrétně článku 24 uvedené směrnice,
- směrnice 2010/65/EU, v rámci působnosti článku 6 uvedené směrnice.

Provozování systému SafeSeaNet by mělo přispět k vytvoření evropského prostoru námořní dopravy bez překážek.

Pokud pravidla přijatá na mezinárodní úrovni připouštějí směrování informací ze systému LRIT týkajících se plavidel třetích zemí, využije se systému SafeSeaNet k tomu, aby informace ze systému LRIT, jež byly získány v souladu s článkem 6b této směrnice, byly jeho prostřednictvím s náležitým zabezpečením šířeny mezi členskými státy.

4. Bezpečnost a přístupová práva

Centrální systém a vnitrostátní systémy SafeSeaNet musí splňovat požadavky této směrnice týkající se důvěrnosti informací a rovněž zásad bezpečnosti a specifikací popsanych v dokumentu IFCD, zejména pokud jde o přístupová práva.

Členské státy určí všechny uživatele, jejichž role a soubor přístupových práv se stanoví v souladu s dokumentem IFCD.“

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich a o zrušení směrnice 2002/6/ES (Úř. věst. L 283, 29.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81.

⁽³⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57.